

केसरिणःअश्वात् पशून्गोजाविमहिषादीन् ॥ ४ ॥ ५ ॥ अजादीनां विक्रयेऽभ्यादयो देवता एव विक्रीतास्ततश्चायक्षिणो भवतीत्यर्थः विराट् अन्नमिति प्राञ्चः अन्नविक्रयार्थं पृथिवी विक्रयमाशयः पृथिवी विक्रयात्सर्वदेवतासमष्टिरूपो विराट् देवविक्रीतस्तेन तदसंबन्धो द्वेदादिरहितो भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ पक्केनामस्य विनिमये पक्कदो दुष्यति न त्वामद इत्यर्थः ॥ ७ ॥ इदमप्यपवदति वय

भीष्म उवाच सुरालवणमित्येतिलान्केसरिणः पशून् ॥ दृषभान्मधुमांसं च रुतान्नं च युधिष्ठिर ॥ ४ ॥ सर्वास्वस्थास्वेतानि ब्राह्मणः परिवर्जयेत् ॥ एतेषां वि क्रयात्तात ब्राह्मणो न रकं व्रजेत् ॥ ५ ॥ अजो भिर्वरुणो मे षः सूर्योश्चः पृथिवी विराट् ॥ धेनु र्यज्ञश्च सोमश्च न विक्रेयाः कथंचन ॥ ६ ॥ पक्केनामस्य निमयं न प्रशंसंति साधवः ॥ निमये त्यक्कमामे न भोजनार्थाय भारत ॥ ७ ॥ वयं सिद्धमशिष्यामो भवान्साधयतामिदं ॥ एवं संवीक्ष्य निमयन्नाधर्मो स्तिकथंचन ॥ ८ ॥ अत्र ते वर्त यिष्यामि पुराधर्मः सनातनः ॥ व्यवहारप्रवृत्तानां तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ९ ॥ भवते हं ददानीं भवाने तत्प्रयच्छतु ॥ रुचि तो वर्तते यमो न बलात्सं प्रवर्तते ॥ १० ॥ इ त्येवं सं प्रवर्तते व्यवहाराः पुरातनाः ॥ ऋषीणामितरेषां च साधु चैतदसंशयं ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच अथ तात यदा सर्वाः शस्त्रमाददते प्रजाः ॥ व्युत्क्रामं ति स्वधर्मं भ्यः क्षत्रस्य क्षीयते बलं ॥ १२ ॥ राजा त्राता तु लोकस्य कथंच स्यात्परायणं ॥ एतन्मे संशयं ब्रूहि विस्तरेण नराधिप ॥ १३ ॥ भीष्म उवाच दानेन तपसा यज्ञै रद्रोहेण दमेन च ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः क्षेममिच्छेयुरात्मनः ॥ १४ ॥ तेषां ये वेदबलिनस्तेभ्युत्थाय समंततः ॥ राज्ञो बलं वर्धयेयुर्महद्रस्येव देवताः ॥ १५ ॥ राज्ञोऽपि क्षीयमाणस्य ब्रह्मैवाहुः परायणं ॥ तस्माद्ब्रह्म बलै नैव समुत्थेयं विजानता ॥ १६ ॥ यदा भुवि जयी राजा क्षेमं राष्ट्रेऽभि संधेत् ॥ तदा वर्णा यथा ध र्मं निविशेयुः कथंचन ॥ १७ ॥ उन्मर्यादि प्रवृत्ते तु दस्युभिः संकरेकृते ॥ सर्ववर्णानि दुष्येयुः शस्त्रवंतो युधिष्ठिर ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच अथ चेत्सर्वतः क्षत्रं प्रदुष्येद्ब्राह्मणं प्रति ॥ कस्तस्य ब्राह्मणस्त्राता को धर्मः किं परायणं ॥ १९ ॥ भीष्म उवाच तपसा ब्रह्म चर्येण शस्त्रेण च बलेन च ॥ अमायया माया च नियंतव्यं तदा भवेत् ॥ २० ॥ क्षत्रियस्यातिवृत्तस्य ब्राह्मणेषु विशेषतः ॥ ब्रह्मैव संनियंत स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्म संभवं ॥ २१ ॥ अञ्जो भिर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं ॥ तेषां सर्वत्र गते जः स्वासुर्यो निषुशाम्यति ॥ २२ ॥

मिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ भवतेहमिति रुचिः सर्वेपि विनियमायुक्ताः न तुला भलो भूत इत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रजाः वैश्यशूद्रां त्यजाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ क्षीणबलो राजा कथमन्यां स्त्रायेतेत्याह द्वाभ्यां दानेनेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ यद्विनाः स्पर्धेरन्तर्हि राजा ब्राह्मणानेवाश्रित्य प्रजावशीकुर्यादित्याह द्वाभ्यां राज्ञोपीति ॥ १६ ॥ १७ ॥ कालविशेषे सर्वेषा मपिशस्त्रधारणं युक्तमित्याह उन्मर्यादिइति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणान्द्विषतः क्षत्रियस्य ब्रह्मैव परायणमिति प्रश्नपूर्वकमाह अथेत्यादिना ॥ १९ ॥ नियंतव्यं क्षत्रं ब्राह्मणेनेति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥